

Протокол

№

гр. София, 20.11.2018 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 20.11.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6627** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 09,38 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ [фирма] – редовно призован, явява се АДВОКАТ Ч., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ директорът на ДОДОП при ЦУ на НАП – С. – редовно призован, явява се ЮРИСКОНСУЛТ А., представя пълномощно.

За СГП се явява прокурор К..

СВИДЕТЕЛИТЕ К. С. К. и М. Г. Г. – редовно призовани, явяват се лично.

СВИДЕТЕЛКАТА Й. А. Д. – нередовно призована, не се явява. Призовката е върната в цялост с отбелязване, че адресът е посетен трикратно и са оставени съобщения в пощенската кутия на апартамента и на входа на блока, като липсват знаци, че търсеното лице живее на адреса.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

Предвид липсата на процесуални пречки, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да изслушаме явилите се свидетели.

АДВОКАТ Ч.: Н. започнем с разпита на К. К..

СЪДЪТ сема самоличността на свидетелката:

К. С. К. – 54 г., българска гражданка, неосъждана, без дела и родство със страните.

Свидетелката – предупредена за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адвокат Ч., съда и юрисконсулт А. СВИДЕТЕЛКАТА каза: Главен

счетоводител съм от 2003 г. до 2010 г. или 2011 г. на дружество [фирма]. Управител и собственик на дружеството беше г-н А. А.. Г-н А. си беше отговорен, той беше едноличен собственик, съответно държеше на него да предаваме. Ключът от архива стоеше при него, съответно той се разпореждаше на кой ще предаде след това. Дейността по счетоводното обслужване на дружеството осъществявах в сграда на същото дружество [фирма], в съседни стаи с тази на управителя и счетоводната документация се намираше в моята стая, като ключът от архива се съхраняваше при управителя. Счетоводната документация беше голяма по обем и се намираше в специално помещение, обособено като архивно и ключът от това помещение се съхраняваше при управителя. Това помещение беше на адрес: [улица],[жк],[населено място].

На въпрос на юрисконсулт А. СВИДЕТЕЛКАТА каза: Първо бяхме към „Големи данъкоплатци“, след това минахме към средни.

На въпроси на адвокат Ч. и съда СВИДЕТЕЛКАТА каза: Протоколи за предаване на документацията не сме съставяли, съответно базата данни не съм я предавала на следващия след мен. Г. А. си пое ангажимента, съответно да си въведе следващия счетоводител. Не помня кой пое, даже аз мисля, че след 2010 г. – 2011 г., а може би 2012 г. Не мога да се сетя дали 2010 г. или 2012 г. напуснах работа във фирмата, значи първо бях главен счетоводител, след това станах финансов директор на дружеството, обаче в годините кога беше, не помня. Не мога да си спомня кога за последно съм полагала подписа си като счетоводител или финансов директор по отношение на документи на дружеството. Подозирам, че през 2012 г. съм напуснала дружеството [фирма], но не мога да съм сигурна.

На въпрос на юрисконсулт А. СВИДЕТЕЛКАТА каза: Прекратяването на правоотношенията ми с [фирма] се осъществи със заповед за прекратяване на трудовото правоотношение по КТ. Такъв документ съществува и при необходимост може да се установи точният момент. Всички документи за годишното приключване ги подписвахме аз и управителя. Имаше и оперативни счетоводители, при този обем от работа. Нямахме външни счетоводни услуги. Дружество [фирма] бяха одитори и консултанти, но не са извършвали счетоводна дейност. Консултантска къща [фирма] бяха оценители. Отговорността за счетоводството беше само моя, съответно и на подчинените ми оперативни счетоводители. Ключът за архива на дружеството беше в кабинета на управителя и имах свободен достъп до него. Нямахме приемо - предаване при напускането ми.

На въпроси на адвокат Ч. и съда СВИДЕТЕЛКАТА каза: По принцип, по време на производството на [фирма] във фирмата дойдоха органи на НАП, които търсеха документи. Аз им казах, че документите в никакъв случай не може да са в мен и след разговор с г-жа А., тя извади от документите на общината приемо-предавателен протокол, в който бяха описани документи, предадени на фирма, на която е продадено дружеството. Аз не съм предавала протокол, с който да съм предавала документи. Тъй като адресът на [улица] е обширен, обхваща едно каре и фактически дейността на дружеството [фирма], по времето когато аз бях счетоводител, се осъществяваше в другата сграда, която стана собственост на О., органите на НАП дойдоха на адрес [улица], където е моята месторабота – настоящата ми месторабота и потърсиха документите, при което г-жа А. извади приемо-предавателен протокол и аз им го предадох.

АДВОКАТ Ч.: Тъй като заявихте, че ползваното помещение, което е било преди и сега

където работите – са един и същи административен адрес и едни и същи сгради. Това помещение, където се съхраняваха счетоводните документи, когато Вие сте била главен счетоводител къде се намира?

СВИДЕТЕЛКАТА: Премина в собственост на банка О..

АДВОКАТ Ч.: А г-жа А. от къде извади процесния протокол?

СВИДЕТЕЛКАТА: Г-жа А. ми го даде, но от къде го е извадила не мога да знам.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси освободи свидетеля от залата.

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетелката:

М. Г. Г. – 56 г., българска гражданка, неосъждана, без дела и родство със страните.

Свидетелката – предупредена за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адвокат Ч. и съда СВИДЕТЕЛКАТА каза: Счетоводител на дружеството бях от 2007 г. или 2008 г. до 2014 г., а главен счетоводител бях от 2012 г. или 2013 г., т.е. от момента, в който подписах първия годишен отчет на дружеството. Иначе съм помагала на главната счетоводителка, но не съм подписвала отчети. О. беше в [жк], бул. „8-ми Март“, това е старото название на [улица], води се № 22А, там работехме, там беше офиса, там беше и фабриката, там беше предприятието – всичко беше там. Документите - текущите си стояха в офиса. Иначе имаше архив – голяма стая, където, като нямаше място, ги вкарвахме там, като приключваше година, примерно. Стаята се заключваше и ключа беше при г-н А. в кабинета. Ние ходихме там само след приключване, окомплектоваме, прибираме. При необходимост, имахме свободен достъп до ключа. Аз, честно казано, не съм ходила там, не ми се е налагало. Когато станях главен счетоводител е имало необходимост, защото главен е относително, аз си вършех и оперативната работа. От 01.06.2015 г. не съм на работа, но от 01.01.2015 г. мисля, че бях прехвърлена в [фирма] пак като счетоводител, защото от мен се искаше да представя до къде, как сме стигнали, на управителя г-н А.. Помещението, в което се е съхранявала архивната счетоводна документация, идея нямам от кого се използва в настоящия момент. Това помещение, впоследствие не е ползвано от [фирма]. Аз там повече не съм влизала. Помещението се намира в сградата на „Ю.“. В момента, в който напуснах работа през 2015 г. от [фирма], архивното помещение съдържаеше документация на [фирма]. Когато напуснах приемо-предавателни протоколи не съм подписвала. Подготвих приемо-предавателни протоколи, по разпореждане на управителя на [фирма], в които отразих приел, предал. Не мога да си спомня дали попълних имена за приел и предал, но такива протоколи подготвих подробно. Документите в електронен вид се съхраняваха на компютъра, на който работех. При напускането предадох електронния подпис, а компютърът с наличната информация си остана в дружеството. Г. А. ми каза, че ще продава дружеството, не беше много словоохотлив и това беше поводът да ми разпореди да подготвя приемо-предавателни протоколи.

На въпроси на юрисконсулт А. и съда СВИДЕТЕЛКАТА каза: Значи основни клиенти.... Кой бяха... повече се шиеше на ишлеме за износ, ишлеме се шиеше основно. Ф. сме основно услуги. Платове се внасяха от Д., чуждестранно дружество, от „И. трейдинг“, от „К. К.“ – забравила съм просто. Фирмите, които поръчваха услугите, някои предоставяха материали, други не и основно те доставяха платовете. Останалите – спомагателни материали за изработка, както и копчета се купуваха от дружеството, а понякога внасяхме и тях според поръчката. „А.“ не, не са ни били

клиенти, доколкото знам ни бяха конкуренция. Познато ми е дружество [фирма], то беше акционерно дружество, доколкото си спомням. Г. А. пак имаше участие там, така че не мога да си спомня каква точно беше ролята на дружеството. Знам, че имаше такова дружество, но не мога да си спомня точно какви бяха взаимоотношенията. „В.-М“ и „В.-Т“ си бяха еднолични дружества, собственост на г-н А. и те бяха разделени. Значи във „В.-Т“ извършваше транспортни услуги и имаше собствени две МПС – една „баничка“ и един бус и извършваше услуги на [фирма] и съответно [фирма] си плащаше за транспорта. Това е което аз съм правила по тези дружества. „В.-М“ имаше цех шивачен в [населено място] или [населено място], но не съм сигурна. По едно време имаше и на двете места, които след това се закриха. „В.-М“ беше доставчик на услуги за [фирма]. Не си спомням да са купували нещо от [фирма]. Във „В.-М“ имаше персонал. За двете дружества „В.-М“ и „В.-Т“, а за „Р.“ не си спомням, съм помагала в счетоводната дейност и не съм осъществявала годишно приключване. Счетоводната документация на тези дружества и като архив се намираще в същото помещение, за което говорих вече. За дружеството работеха и други счетоводители, освен К. К. по едно време бяхме девет души. Разпределение на работата между счетоводителите сигурно е имало, за това кой кое дружество, собственост на г-н А. обслужва, но аз занимавах основно с [фирма] – с производството, с материалите, с ДДС.

На въпроси на адвокат Ч. СВИДЕТЕЛКАТА каза: К. К. работеше за [фирма] някъде до към 2012 г. може би. Знам, че дружество „О.“ е на А. А., то беше акционерно, а кои бяха другите не знам. М. А. въобще не знам да е имала дружества, докато съм била там.

На въпроси на прокурорът СВИДЕТЕЛКАТА каза: За първата дума от името на дружеството „О.“, според мен беше „Ол“ като всичко, в превод на български език. Даже се шегувахме, че в превод означава „всичко коз“.

На въпроси на съда СВИДЕТЕЛКАТА каза: Дружество [фирма] не ми говори нищо. Не познавам Й. Д.. Не съм срещала името на дружеството и на лицето в счетоводни документи, докато съм работила за г-н А.. Във връзка с настоящото ревизионно производство не съм предоставяла документи и сведения на органи по приходите, тъй като не знаех, че има такава ревизия изобщо. Никой не ми е искал нито документи, нито съм подписвала нещо, за да започне ревизия, тъй като от 01.06.2015 г. не работя там въобще. Бях си вкъщи две години и сега работя в счетоводна кантора.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси освободи свидетеля от залата.

АДВОКАТ Ч.: Поддържам искането си за разпита на третия свидетел Й. Д.. Моля да допуснете само още двама свидетели в режим на призоваване. Единият е М. А. относно удостоверяване къде се намира счетоводната документация, предвид факта и обстоятелството, че от разпита на свидетелите до момента се установи, че това е помещение на [улица], което в момента се ползва от „М. билд“, а „М. билд“ в момента е собственост на г-жа А., както и че тя е предала приемо-предавателен протокол, от друга страна е и дъщеря на А. А. и може от нея да са налице сведения и знания къде са документите. Другият свидетел е С. А. А., с адрес на призоваване: [населено място], [улица]. Мога да предоставя пълни данни за самоличността, ЕГН и адреси за двамата свидетели, в случай че бъдат допуснати с отделна молба по делото в срок, предоставен от съда. Държа на разпита на свидетеля Д.. По отношение на свидетеля С. А., със същият ще доказвам, че не е имало приемо предаване на

счетоводната документация, съгласно предоставени на органите по приходите приемо-предавателен протокол, тъй като същият е бил пряк свидетел при подписването на договор за покупко-продажба на дружествени дялове и подписването на приемо-предавателния протокол, който е предаден на органите по приходите, но приемо предаване не е имало. Значи С. А. е бивш съпруг на М. А. и за процесния период от време мисля, че е бил директор по производството и е работил в дружеството [фирма], и е бил свидетел на всичките действия и договорки. Към настоящия момент нямам искане за експертиза. Ще положи усилия да предоставя адрес за призоваване на Й. А. Д..

ЮРИСКОНСУЛТ А.: Принципно, като е тръгнал колегата по пътя на свидетелите и като няма друг избор, надали най-вероятно ще се стигне до разпит, но аз не мога да разбера с какво ще се помогне за конкретната обективна истина, т.е. идеята е да се открият все пак някъде документи. Принципно не възразявам, но нека това да бъдат последните свидетели, тъй като предвид, че 2010 г. е първият период и текат давностни срокове, а пък към истинната за това къде се намират документите, все още такива данни не са събрани. Нали защо някой придобива дружество без документи е въпрос, който е логичен. Н. тази възможност да бъде последна.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам по доказателствените искания, като ги намирам за допустими.

СЪДЪТ по доказателствата намира, че следва да допусне до разпит сочените свидетели, като задължи жалбоподателя да внесе депозит за призоваване на същите в размер на по 25 лв. за всеки от допуснатите свидетели, включително и депозит в размер на 25 лв. по отношение допуснатия до разпит свидетел Й. А. Д., на чиито разпит жалбоподателят държи.

По отношение на призоваването на свидетелите, съдът намира, че следва да даде 10-дневен срок на жалбоподателя да посочи, с писмена молба до съда точен адрес за призоваване, три имена и ЕГН, с оглед последваща възможност на съда да извърши справка за постоянен и настоящ адрес в НБД „Население“.

Съдът счита, че все още не е налице необходимост за призоваване на свидетелката Д., чрез органите на МВР. Такава преценка, съдът ще извърши в закрито заседание, след като установи резултата от призоваването на Д. на посочен от жалбоподателя адрес.

Предвид изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетелите М. А. и С. А. А., които да се призоват след посочването на адрес за призоваване от процесуалния представител на жалбоподателя, включително и допуснатия вече до разпит свидетел Й. Д..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за призоваване на свидетелите в размер на по 25 лв. за всеки от двамата свидетели, както и за свидетелката Й. Д., вносим от жалбоподателя в 10-дневен срок от днес.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 22.01.2019 г. от 09,30 часа, за която дата и час страните и СГП – уведомени от днес.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ свидетелите, след уточняване на имената и адресите.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,25 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: